

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Οικογενειακά Και Κληρονομικά Θέματα](#) > [Ιδιοκτησία Στον Γάμο Και Στο Σύμφωνο Συμβίωσης](#) > [Περιουσιακές Σχέσεις Των Συζύγων](#) > [Luxembourg](#)

Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Λουξεμβούργο

1 Υπάρχει στο εν λόγω κράτος μέλος προβλεπόμενο από τον νόμο σύστημα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων; Τι προβλέπει;

Ο αστικός κώδικας του Λουξεμβούργου (Code Civil) προβλέπει ότι, σε περίπτωση απουσίας συμφωνίας των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων (contrat de mariage), οι σύζυγοι υπάγονται στο προβλεπόμενο από τον νόμο σύστημα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων (régime matrimonial) (βλ. άρθρο 1400 επ. του [αστικού κώδικα](#)). Στην περίπτωση αυτήν, εφαρμοστέο είναι το σύστημα της κοινοκτημοσύνης των αποκτημάτων (communauté des biens réduite aux acquêts), που συνήθως αποκαλείται εκ του νόμου κοινοκτημοσύνη της συζυγικής περιουσίας (communauté légale). Οι εν λόγω κανόνες κάνουν διάκριση μεταξύ της κοινής περιουσίας (biens communs) και της αυτοτελούς περιουσίας κάθε συζύγου (biens propres).

Τα περιουσιακά στοιχεία που κατείχαν οι σύζυγοι πριν από τον γάμο παραμένουν στην ατομική κυριότητά τους. Κατ'αρχήν, τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται κατά τη διάρκεια του γάμου αποτελούν μέρος της κοινής περιουσίας των συζύγων (μισθοί και εισοδήματα, παροχές και εισοδήματα από αυτοτελή περιουσιακά στοιχεία, περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν έναντι τιμήματος).

Τα περιουσιακά στοιχεία των οποίων οι σύζυγοι δεν μπορούν να αποδείξουν την κυριότητα τεκμαίρεται ότι αποτελούν κοινή περιουσία.

Υπάρχουν αρκετές εξαιρέσεις από το τεκμήριο αυτό, συμπεριλαμβανομένων των περιουσιακών στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα και των αυστηρώς προσωπικών δικαιωμάτων, τα οποία θεωρούνται ότι υπάγονται σε ατομική κυριότητα. Για παράδειγμα, τα ενδύματα, τα οικογενειακά ενθύμια, τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας και οι αξιώσεις αποζημίωσης θεωρούνται ατομικά περιουσιακά στοιχεία (άρθρο 1404 του [αστικού κώδικα](#)). Τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται κατά τη διάρκεια της κοινοκτημοσύνης μέσω κληρονομικής διαδοχής, δωρεάς ή κληροδοσίας θεωρούνται επίσης ατομικά περιουσιακά στοιχεία (άρθρο 1405 του [αστικού κώδικα](#)).

2 Πώς μπορούν οι σύζυγοι να ρυθμίσουν τις περιουσιακές σχέσεις τους; Ποιες είναι οι τυπικές προϋποθέσεις στην περίπτωση αυτή;

Το άρθρο 1387 του [αστικού κώδικα](#) σχετικά με την αρχή της ελευθερίας των συμφωνιών των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων ορίζει ότι «η νομοθεσία ρυθμίζει τη συζυγική σχέση όσον αφορά την περιουσία, μόνο σε περίπτωση απουσίας ειδικών συμφωνιών τις οποίες οι σύζυγοι μπορούν να συνάψουν κατά την κρίση τους, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω συμφωνίες δεν αντιβαίνουν στα χρηστά ήθη και στις ακόλουθες διατάξεις».

Οι σύζυγοι μπορούν να παρεκκλίνουν από το προβλεπόμενο από τον νόμο σύστημα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων με τη σύναψη συμφωνίας των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων. Η εν λόγω

συμφωνία συνάπτεται είτε ελεύθερα είτε με την επιλογή ενός από τα προκαθορισμένα έντυπα που προβλέπονται στον [αστικό κώδικα](#).

Με τη σύναψη συμφωνίας για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων, οι σύζυγοι μπορούν να συστήσουν πλήρη κοινοκτημοσύνη (communauté universelle). Στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, οι σύζυγοι δεν έχουν χωριστή περιουσία εκτός από τα περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν σε έναν από τους συζύγους από την ίδια τη φύση τους (προσωπικά ενδύματα, οικογενειακά ενθύμια κ.λπ.). Συνεπώς, όλα τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία υπόκεινται σε κοινή κυριότητα (κινητά, ακίνητα, περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται κατά τη διάρκεια του γάμου και υπάρχουν την ημέρα του γάμου). Ομοίως, οι σύζυγοι είναι από κοινού υπόχρεοι για τυχόν χρέη και αμφοτέρωθεν οι σύζυγοι ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον γι' αυτά.

Ο [αστικός κώδικας](#) προβλέπει ένα δεύτερο είδος συστήματος περιουσιακών σχέσεων των συζύγων: την περιουσιακή αυτοτέλεια (séparation de biens). Το σύστημα αυτό βασίζεται στην αρχή ότι οι σύζυγοι δεν έχουν κοινή περιουσία. Όλα τα περιουσιακά στοιχεία ανήκουν είτε στον ένα είτε στον άλλο σύζυγο. Ως εκ τούτου, κάθε σύζυγος διατηρεί το αποκλειστικό δικαίωμα να διαχειρίζεται, να χρησιμοποιεί και να διαθέτει ελεύθερα την προσωπική του περιουσία. Ομοίως, κάθε σύζυγος εξακολουθεί να ευθύνεται αποκλειστικά για τα χρέη του (που γεννήθηκαν πριν ή κατά τη διάρκεια του γάμου). Εξαιρέση ισχύει για τα χρέη που γεννώνται από οποιονδήποτε από τους συζύγους για τη συντήρηση του νοικοκυριού ή την ανατροφή των τέκνων. Τα χρέη αυτά δεσμεύουν πάντοτε και τους δύο συζύγους.

Όσον αφορά τις διαδικαστικές απαιτήσεις, οι συμφωνίες των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων καταρτίζονται με συμβολαιογραφική πράξη (acte devant notaire).

Ως εκ τούτου, η συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων ή η τροποποίηση προϋπάρχουσας συμφωνίας πρέπει πάντοτε να συντάσσεται με συμβολαιογραφική πράξη με την παρουσία και τη συναίνεση όλων των συμβαλλόμενων σε αυτή μερών (άρθρο 1394 του [αστικού κώδικα](#)). Ο συμβολαιογράφος καταρτίζει τη συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων, μεριμνά για την υπογραφή της από τους συζύγους ή τους μελλοντικούς συζύγους και είναι υπεύθυνος για τη διαβίβασή της στην εισαγγελία για την καταχώριση στο ληξιαρχείο. Η διατύπωση αυτή είναι απαραίτητη προκειμένου η συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων να καταστεί δεσμευτική έναντι τρίτων (π.χ. έναντι των πιστωτών ενός από τους συζύγους).

3 Υπάρχουν περιορισμοί στην ελευθερία καθορισμού των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων;

Ναι, πρέπει να τηρούνται ορισμένες αρχές. Η συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων δεν μπορεί να παραβιάζει τα χρηστά ήθη (άρθρο 1387 του [αστικού κώδικα](#)), να παρεκκλίνει από τους κανόνες της γονικής μέριμνας, της νόμιμης διαχείρισης και της κηδεμονίας (άρθρο 1388 του [αστικού κώδικα](#)) ή να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της σειράς που προβλέπεται από τον νόμο όσον αφορά την κληρονομική διαδοχή (άρθρο 1389 του [αστικού κώδικα](#)).

Το κύριο σύστημα (άρθρα 212 έως 226 του [αστικού κώδικα](#)) πρέπει να τηρείται πλήρως, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπεται η εφαρμογή των συμφωνιών των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων. Οι όροι της συμφωνίας των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων δεν μπορούν να συγκρούονται με τα αντίστοιχα δικαιώματα και υποχρεώσεις των συζύγων.

Μεταξύ των άλλων υποχρεώσεών τους, οι σύζυγοι έχουν αμοιβαίο καθήκον να παραμένουν πιστοί και να παρέχουν αμοιβαία βοήθεια και συνδρομή. Δεν μπορούν να διαθέτουν τα δικαιώματα με τα οποία εξασφαλίζεται η οικογενειακή οικία ούτε τα είδη επίπλωσης σε αυτήν. Ομοίως, τεκμαίρεται η αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη (solidarité) για τα χρέη του νοικοκυριού.

4 Ποιες είναι οι έννομες συνέπειες του διαζυγίου, του δικαστικού χωρισμού ή της ακύρωσης του γάμου στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων;

α) Το διαζύγιο (divorce) λύει τον γάμο και συνεπάγεται την εκκαθάριση (liquidation) και τη διανομή (partage) του συστήματος περιουσιακών σχέσεων των συζύγων. Η συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των

περιουσιακών τους σχέσεων δεν παράγει πλέον αποτελέσματα και οι περιουσιακές σχέσεις των μερών διέπονται από το γενικό ενοχικό δίκαιο και το δίκαιο της συγκυριότητας.

Το δικαστήριο που εκδικάζει το διαζύγιο μπορεί να χορηγήσει διατροφή (pension alimentaire) σε οποιονδήποτε από τους συζύγους. Η διατροφή καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες του συζύγου στον οποίο καταβάλλεται και την ικανότητα καταβολής του άλλου συζύγου.

Εάν ένας σύζυγος έχει εγκαταλείψει ή μειώσει την επαγγελματική του δραστηριότητα κατά τη διάρκεια του γάμου (π.χ. για να φροντίσει τα παιδιά), δικαιούται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να στραφεί κατά του άλλου συζύγου προκειμένου να προβεί σε αναδρομική αγορά από το γενικό σύστημα συνταξιοδοτικής ασφάλισης.

Όταν ένα ή περισσότερα τέκνα του γάμου είναι κάτω από την ηλικία των δώδεκα ετών κατά την ημερομηνία έκδοσης του διαζυγίου, ο σύζυγος που ασκεί τη γονική μέριμνα (autorité parentale) (μόνος ή από κοινού με τον άλλο γονέα) και με τον οποίο διαμένουν συνήθως τα τέκνα μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να του χορηγήσει το δικαίωμα διαμονής στην οικογενειακή στέγη. Το ότι η οικία μπορεί να ανήκει στον άλλο σύζυγο δεν εμποδίζει την εν λόγω απόφαση από το δικαστήριο.

Καταρχήν, το διαζύγιο των γονέων δεν μεταβάλλει τους όρους με τους οποίους ασκούν τη γονική μέριμνα, η οποία εξακολουθεί να ασκείται από κοινού και από τους δύο. Το δικαστήριο αναθέτει τη γονική μέριμνα σε έναν από τους δύο γονείς μόνον όταν αυτό είναι προς το συμφέρον του παιδιού.

β) Οι σύζυγοι που επιθυμούν να χωρίσουν, αλλά δεν επιθυμούν ακόμη διαζύγιο, μπορούν να επιλέξουν τον δικαστικό χωρισμό (séparation de corps). Οι σύζυγοι που υπόκεινται σε δικαστικό χωρισμό δεν είναι πλέον υποχρεωμένοι να διαμένουν μαζί, αλλά ο δικαστικός χωρισμός συνεπάγεται πάντοτε τον διαχωρισμό της περιουσίας, ο οποίος με τη σειρά του συνεπάγεται τη λύση της κοινοκτημοσύνης. Τα λοιπά καθήκοντα και υποχρεώσεις που απορρέουν από τον γάμο συνεχίζουν να ισχύουν.

Μολονότι ο δικαστικός χωρισμός λήγει με τη συμφιλίωση των συζύγων, αυτοί εξακολουθούν να υπόκεινται σε περιουσιακή αυτοτέλεια, εκτός εάν συμφωνηθεί νέο σύστημα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

γ) Η ακύρωση του γάμου (annulation du mariage) έχει ως αποτέλεσμα την αναδρομική ακύρωση του γάμου. Το σύστημα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων θεωρείται ότι δεν υπήρξε ποτέ. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του γάμου εξαφανίζονται και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα θεωρείται ότι έχουν ζήσει μαζί σε σχέση ελεύθερης συμβίωσης.

5 Ποιες είναι οι συνέπειες του θανάτου ενός εκ των συζύγων στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων;

Ο θάνατος ενός από τους συζύγους λύει την κοινοκτημοσύνη. Απαιτείται διπλή εκκαθάριση: εκκαθάριση του προβλεπόμενου από τον νόμο ή του συμβατικού συστήματος περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και, στη συνέχεια, των κληρονομικών δικαιωμάτων του επιζώντος συζύγου.

Εκτός αν ορίζεται διαφορετικά και σε περίπτωση που ο αποβιώσας αφήνει τέκνα ή κατιόντες των τέκνων αυτών, ο επιζών σύζυγος δικαιούται να κληρονομήσει είτε το ελάχιστο ποσό που δικαιούται νομίμως να λάβει ένα νόμιμο τέκνο, το οποίο πρέπει να αντιστοιχεί τουλάχιστον στο ένα τέταρτο της κληρονομιάς, είτε τη χρήση του ακινήτου όπου κατοικούσαν από κοινού οι σύζυγοι και των επίπλων του, υπό την προϋπόθεση ότι το ακίνητο ανήκε εξ ολοκλήρου στον αποβιώσαντα ή από κοινού στον αποβιώσαντα και στον επιζώντα (άρθρο 767-1 του [αστικού κώδικα](#)).

Όταν ο αποβιώσας δεν αφήνει ούτε τέκνα ούτε κατιόντες των τέκνων αυτών, ο επιζών σύζυγος έχει πλήρη κυριότητα επί του συνόλου της κληρονομιάς, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στη διαθήκη (άρθρο 767-2 του αστικού κώδικα).

6 Ποια αρχή είναι αρμόδια να αποφαινεται στις υποθέσεις που αφορούν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων;

Εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου, της 27ης Ιουνίου 2018, για τη σύσταση του οικογενειακού δικαστηρίου και τη μεταρρύθμιση του διαζυγίου και της γονικής μέριμνας (loi du 27 juin 2018 instituant le juge aux affaires

familiales, portant réforme du divorce et de l'autorité parentale), ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1η Νοεμβρίου 2018: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2018/06/27/a589/jo>.

Το οικογενειακό δικαστήριο εκδικάζει τις αγωγές που αφορούν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων.

Είναι δυνατή η φιλική, εξωδικαστική διανομή. Η συμμετοχή συμβολαιογράφου είναι αναγκαία μόνον όταν ένα ακίνητο υπόκειται σε εγγραφή-καταχώριση στο κτηματολόγιο (publicité foncière).

Μόνο οι αμφισβητούμενες υποθέσεις επιλύονται από το δικαστήριο.

7 Ποιες είναι οι συνέπειες των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στις νομικές σχέσεις μεταξύ συζύγου και τρίτων;

Το άρθρο 220 του **αστικού κώδικα**, το οποίο εφαρμόζεται ανεξάρτητα από το σύστημα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, καθιερώνει τεκμήριο αλληλέγγυας και εις ολόκληρον ευθύνης μεταξύ των συζύγων και τρίτων όσον αφορά τα χρέη του νοικοκυριού, ενώ *κάθε σύζυγος έχει την εξουσία να συνάπτει μόνος του συμβάσεις για τη συντήρηση του νοικοκυριού ή την εκπαίδευση των τέκνων· για κάθε χρέος που δημιουργείται κατ' αυτόν τον τρόπο από τον ένα ισχύει υποχρέωση αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τον άλλον.*

Ωστόσο, η αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη δεν ισχύει για προδήλως υπερβολικές δαπάνες, λαμβανομένου υπόψη του τρόπου ζωής του νοικοκυριού, της χρησιμότητας ή μη της συναλλαγής και της καλής ή κακής πίστης του αντισυμβαλλόμενου τρίτου.

Επίσης, δεν εφαρμόζεται στις υποχρεώσεις που απορρέουν από αγορές με τμηματική καταβολή του τιμήματος, εκτός εάν έχουν συναφθεί με τη συναίνεση αμφοτέρων των συζύγων.

Μια ακόμα συνέπεια του συστήματος περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στις έννομες σχέσεις μεταξύ συζύγου και τρίτου αφορά τη μεταβολή του συστήματος περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, η οποία παράγει αποτελέσματα έναντι τρίτων τρεις μήνες μετά την καταχώρισή της στο ληξιαρχείο. Ωστόσο, σε περίπτωση μη καταχώρισης, η μεταβολή είναι δεσμευτική για τους τρίτους εάν, στις πράξεις που συνάπτονται με αυτούς, οι σύζυγοι δηλώνουν ότι έχουν τροποποιήσει το σύστημα των περιουσιακών τους σχέσεων.

Όσον αφορά τους τρίτους, η απόφαση διαζυγίου αρχίζει να ισχύει το πρώτον από την ημερομηνία της επισημείωσής της επί της ληξιαρχικής πράξης γάμου ή της καταχώρισής της στο ληξιαρχείο. Εάν ένας από τους συζύγους είναι έμπορος, κάθε συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων και κάθε πράξη που τροποποιεί ή μεταβάλλει το σύστημα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων πρέπει να διαβιβάζεται εντός ενός μήνα στο εμπορικό μητρώο.

8 Σύντομη περιγραφή της διαδικασίας εκκαθάρισης των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, συμπεριλαμβανομένων του καταμερισμού, της διανομής και της ρευστοποίησης της περιουσίας, στο εν λόγω κράτος μέλος.

Η συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων παύει να παράγει έννομα αποτελέσματα μετά τη λύση της.

Η εκκαθάριση της κοινής περιουσίας βασίζεται σε διάφορους υπολογισμούς που καθορίζουν το ποσοστό της κοινής περιουσίας που πρόκειται να διανεμηθεί, καθώς και τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις κάθε συζύγου.

Οι σύζυγοι ανακτούν την κατοχή των αυτοτελών περιουσιακών τους στοιχείων. Στη συνέχεια συντάσσεται δήλωση αποζημίωσης (compte des récompenses), στην οποία αναφέρονται τόσο η αποζημίωση που οφείλεται σε κάθε σύζυγο από την κοινοκτημοσύνη όσο και η αποζημίωση που οφείλεται από τους συζύγους στην κοινοκτημοσύνη.

Η διανομή πραγματοποιείται στη συνέχεια επί ίσοις όροις, καταρχήν, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Το σύστημα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων μπορεί να εκκαθαριστεί με φιλικό διακανονισμό. Η διανομή των περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε εγγραφή-καταχώριση στο κτηματολόγιο πραγματοποιείται με συμβολαιογραφική πράξη.

Όταν οι σύζυγοι δεν συμφωνούν σχετικά με την εκκαθάριση και τη διανομή του συστήματος περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, ο συμβολαιογράφος, ο οποίος έχει προηγουμένως διοριστεί από το οικογενειακό δικαστήριο για τον σκοπό αυτόν, συντάσσει έκθεση σχετικά με τις δυσκολίες και τις αντίστοιχες δηλώσεις των συζύγων. Το δικαστήριο, δικάζον ως σύνθεση, αποφαινεται επί των υπολοίπων διαφορών μεταξύ των συζύγων και τις παραπέμπει στον συμβολαιογράφο προκειμένου να καταρτιστεί το τελικό σχέδιο της διανομής (l'état liquidatif).

9 Ποια είναι η διαδικασία και τα έγγραφα ή οι πληροφορίες που απαιτούνται κατά κανόνα για την καταχώριση ακίνητης περιουσίας;

Κάθε διανομή που επηρεάζει πράξη που υπόκειται σε εγγραφή-καταχώριση στο κτηματολόγιο πραγματοποιείται με συμβολαιογραφική πράξη.

Σε κάθε περίπτωση, κάθε πράξη εν ζωή (actes entre vifs), είτε χαριστική είτε έναντι ανταλλάγματος, με την οποία μεταβιβάζονται εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητη περιουσία (droits réels immobiliers) εκτός από προνομιακά δικαιώματα (privilèges) ή υποθήκες (hypothèques), πρέπει να μεταγράφεται στο υποθηκοφυλακείο (bureau de la conservation des hypothèques) της δικαιοδοσίας στην οποία βρίσκεται το ακίνητο.

Εφαρμόζονται οι διατάξεις του τροποποιημένου νόμου, της 25ης Σεπτεμβρίου 1905, σχετικά με τη μεταγραφή εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων (loi modifiée du 25 septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers): <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1905/09/25/n1/jo>.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 02/09/2025

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα